

पंचसुक्तानि

(२२)

२

(1)

॥ अथपंचस्तोत्रात्मिका ॥

पु० सू०

१

(२)

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ हरिः ॐ नमः ॥ ॥ सहस्रशोषपुरुषः
सहस्राक्षः सहस्रपात् ॥ सभूमिं विश्वतो दत्वात्यतिष्ठद्दशांगुलं ॥
पुरुष एवेदं सर्वं यद्भूतं यच्च भवेत् ॥ उतामृतत्वस्येशानो यदनेना
तिरोहति ॥ एतावानेस्यमादिमातोऽप्ययोश्च पुरुषः ॥ पादोऽस्य
विश्वाभूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि ॥ त्रिपादूर्ध्व उदैत् पुरुषः
पादोऽस्येह भवत्युनः ॥ ततो विष्वक्कामसोऽगानु रोजे
अभि ॥ तस्माद्विराजजायत विराजोऽधिपुरुषः ॥ स जातो
अत्यरिच्यत पश्चाद्भूमि मथो पुरः ॥ यत्पुरुषेण हविषा देवाय
शमतन्वत ॥ वसंतोऽस्यासौ राज्यं गोधमः इध्मः शरध्वविः ॥

१

(2A)

तं यज्ञं बर्हिषि प्रौक्षन् पुरुषं जातमग्रतः ॥ तेन देवाभयजंत
साध्याः रुषयश्च ये ॥ तस्माद्यज्ञात्सर्वं कृतः संभृतं पृषदाज्यं ॥
पशून्तांश्च केवायव्या नारण्यानयाम्याश्च ये ॥ तस्माद्यज्ञात्स
र्वं कृतं रुचः सामानि जातिरे ॥ चंद्रांसि जातिरे तस्माद्यजुस्त
स्मादजायत ॥ तस्मादश्वाः अजायंत ये केचो भयादतः ॥ गा
वोरुजंतिरे तस्मात्तस्माज्जाताः अजावयः ॥ २ ॥ यत्पुरुषं व्य
दधुः कतिधा व्यकल्पयन् ॥ मुखं किमस्य कौबार्हृकाऽर्जु
पादाऽउच्येते ॥ ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीद्बाहू राजन्यः रु
तः ॥ ऊरून्तदस्य यद्वैश्यः पद्भ्यां शूद्रोऽजायत ॥ चंद्रमा

ॐ नमः

२

(3)

मामनसो जातश्चक्षोः सूर्योऽजयायत ॥ मुखं दिदृश्वानिश्च
प्राणादयुरजायत ॥ नाभ्याऽआसीदंतरिक्षं राक्षोद्यौः स
मवर्तत ॥ पद्भ्यां भूमिदिशः श्रोत्रात्तथा लोकाऽऽकल्पयन् ॥
सप्तास्यासन्न्यरिथयास्त्रिः सप्तसामिधः कृताः ॥ देवाय द्र
शंतं नानाऽअबध्न पुरुषं पशुं ॥ यज्ञेन यज्ञमयजत देवा
स्ता निधर्माणि प्रथमान्यासन् ॥ ते ह नाकमहिमानः स
वंत यत्र पूर्वे साध्याः सति देवाः ॥ ३ ॥ ॥ इति पुरुषसूक्तं
माप्तः ॥ ॥ ॥ अथ पवमानसूक्तं पठेत् ॥ ॥
॥ हरिः ॥ ॥ नतमं होतुं दुरितं देवासोऽअष्टमत्यं ॥

२

(3A)

स्त्रिधो

सजोषसोयमयमामित्रोनयंतिवरुणोऽअतिद्विषः॥
तद्धिवयंवृणामदेवरुणमित्रायमन्॥येनानिरंरुसो
यमंपाथनेतीवमत्यमतिद्विषः॥तेनूननोयमूतयेवरु
णोमित्रोऽअयमा॥नयिष्ठाऽनीनेषणिपाबिष्ठाउनः
पषण्यातिद्विषः॥ययंविश्वंरिपाथवरुणोमित्रोऽअ
यमा॥युष्माकंरामेणिप्रियेस्यामसुप्रणीतयोतिद्वि
षः॥आदित्यासोऽअतिवरुणोमित्रोऽअयमा॥
उग्रंमरुद्भीरुदंडुवेमैदमग्निंस्वस्तयेतिद्विषः॥नेतारऽ
कुषुणस्तिरोवरुणोमित्रोऽअयमा॥आतिविश्वानि

सू०

३

(५)

दुरिताराजानश्चर्षणीनामतिद्विषः॥ शुनमस्मभ्यमूत
येवरुणो मित्रोऽअर्यमा॥ शर्मयन्तु सप्रथ आदित्यो सो
यदीमदेऽआतिद्विषः॥ यथा दत्त इ सवोगौ यं चित्पादिषि
ताममुं च शायजत्राः॥ एवोषः॥ स्ममुं वता व्यं हः प्रतायने
प्रतरन्तऽआयुः॥ १॥ ॥ इति स क समाप्तः॥ ॥ हरिः ॥ ॥ ॥
मू॥ ॥ इति वा इति मे मनो गामश्च सनुयामिति॥ कुवि
सोमस्यापामिति॥ प्रवाताऽइव दोधतऽउन्मापीताऽअ
यंसत॥ कुवितो०॥ उन्मापीताऽअयंसतरथमश्वा इवा
शवः॥ कुवितो०॥ उपमामतिरस्ति तवाश्रापुत्रमिव प्रि

३

(१५)

यं॥ कुवित्तो॥ अहंतष्टेवंधुरं पर्यवामिह दामति॥ कुवि
त्तो॥ नादिमेऽक्षिपन्नानासुः पंचकृष्टयः॥ कुवित्तो॥ १॥
नादिमेरोरसाउमेऽन्यपक्षं वनपति॥ कुवित्तो॥ अभिघां
मादिनाभुवमभी३ मांष्टथेवांमद॥ कुवित्तो॥ हंताहंष्टथे
वामिमांनिदधानोदवेदवा॥ कुवित्तो॥ ओषामितृथि
वामहंजंघनानोदवेदवा॥ कुवित्तो॥ दिविमेऽन्यः पक्षो३
धोऽन्यमचीकृषं॥ कुवित्तो॥ अहमास्मिमदामदो
भिनम्यमुदावितः॥ कुवित्तो॥ गृहोयाम्यरंरुतोदेवैभ्यो
ह्यवाहनः॥ कुवित्तो॥ २॥ ॥ इति सूक्तसमाप्तः॥ ॥ ७॥

सू०

४

(5)

हरिः ॥ ३० ॥ अस्य वामस्य पलितस्य दोतुस्तस्य भ्रा
ता मध्यमोऽस्त्यश्वः ॥ तृतीयो भ्राता धृतपृष्ठो अस्या
त्रापश्यं विरपातिं सप्तपुत्रं ॥ सप्तयुजंतिरथ मेकचक्रमे
कोऽश्वो बहुति सप्तनामा ॥ त्रेनाभिचक्रमजरमन
वं यत्रेमा विश्वाभुवनाचितस्तुः ॥ इमं रथमधिये स
प्तस्थुः सप्तचक्रं सप्तवदत्यश्वः ॥ सप्तस्वसारोऽभि
संनवं ते यत्र गवां निहितो सप्तनाम ॥ कोददप्रथमं जा
यमानमस्थिचक्रं तं यदेनस्था बिभर्ति ॥ भूम्याऽअसुर

४

(5A)

सृगात्माकश्चिकोविद्वांसमुपगात्प्रष्टमेतत्॥ पाकः
पृष्ठामिमनसाविजानदेवानामेनानिहितापदानि॥
वत्सेवक्ष्येधिसप्ततंतुनितानिरेकवयःओतवाऽउ॥
॥१॥ अचिकित्वांचिकितुषाश्चिद्वक्त्रकवीन्पृष्ठामिवि
दनेनविद्वान्॥ यस्तस्मिन्मयाजिमारजांस्यजस्यरु
पेकिमपिस्विदेकं॥ इदं ब्रवीतुयऽइमंगवेदास्यवा
मस्यनिहितं पदंवेः॥ शीलः क्षीरंदुद्रतेगावोऽअस्य
वाक्त्रिवंसाणाऽउदकंपदापुः॥ मातापितरमृतऽ

वि

(6)
सं०

५

आवभाजधात्यग्रे मनसा संहितमे ॥ सावीम सुगभि
रसानि विधानमस्वंतः इदुपवाकमीयुः ॥ युक्तामा
तासीधुरिदक्षिणाया अतिष्ठद्गर्भो दृजनीष्वंतः ॥ अ
मीमेदुत्सो अनुगामपर्याद्विश्वरूपं त्रिषु योजनेषु ॥
तिस्त्रो मातृस्त्री नितृावे भ्रंदे कर्तुर्ध्वस्तस्त्रो नेम
वग्लापयंति ॥ मंत्रयंत दिवोऽमुष्यष्टष्टे विश्व
विदं वाचम विश्वमिन्वां ॥ २ ॥ द्वादशारनदितज्जरा
यववर्तिचक्रं परिद्यामृतस्य ॥ आपुत्राऽअग्नेमि

५

(6A)

धुनासोऽअत्र सप्त रात्रानि विंशतिश्च तस्थुः॥ पंचपादं पितरं द्वा
दशाकृतिं दिवं आकुरुः परेऽअर्धे पुरीषिणं॥ अश्वमेऽअन्य
उपरो विचक्षणं सप्तचक्रं कुरु आकुरु विंशतिं॥ पंचारेचक्रेषु
रिवर्तमाने तस्मिन्ना तस्थुर्भुवनानि विश्वा॥ तस्म्यनाक्षस्तप्य
ते भूरिभारः सनादेव नरा यति सनाभिः॥ सनेमि चक्रमज्ज
रं विवाहृतः उन्ना नयां दरा युक्ता वदन्ति॥ सूर्यस्य चक्षुरज
सेत्याहृतं तस्मिन्नाविता भुवनानि विश्वा॥ साकं जानां सप्त
थमाकुरेकं जंषा किं प्रमासुषयो देवजा इति॥ तेषां मिष्टा
निविहितानि धामराः स्थात्रे रेजंते विकृतानि रूपराः॥ ३॥
स्त्रियः सती स्ताऽउमे पुंसऽआकुरुः परमदक्षिण्वा विचेत दध्यः॥

ने

वा०सू०

६

(७)

कविर्यः पुत्रः स इमा च केतयस्ता विजानात्स पितुष्यिता
सत्॥ अवः परेण परः एना वरेण पदाव संविभ्रतो गौरुद
स्थात्॥ साकद्रीचीकं सिद्धं परागात्कस्विस्तेनादियुथे
अंतः॥ अवः परेण पितरं योऽस्यानुवेद परः एना वरेण॥
कवीयमानः क इदमवोच देवं मनः कुतोऽधिप्रजातं॥ ये
अवांचिस्ताऽउपरोचऽआदुर्ये परांचिस्ताऽउऽअवाचिऽआ
दुः॥ इदं श्रयाचकथुः सोमता निधुरान युक्ता रजसोवहं
ति॥ द्वा सुपणा सि युजा सरवाया समानं दृक्षं परिषस्वजाते॥
तयोरन्यः पिप्पलं स्वादृत्य न भ्रं नन्योऽभिवाकशीति॥ ४॥

(7A)

ति

यत्रास्यपणाऽमृतस्यभागमनिमेषंविदधाभिस्वरंति॥
इनोविश्वस्यभुवनस्यगोपाःसमाधारःपाकमन्त्राविवेश॥
यस्मिन्वृक्षेमध्वदःसुपणानिविशन्तेसुवतेवाधिविश्वे॥त
स्येदाहुःपिप्पलंस्वादयेतनोत्रराद्यःपितरंनवेद॥यद्वा
यन्त्रेऽअधिगायत्रमादृतंनैष्टुभादुत्रैष्टुभान्तरतक्षत॥
यद्वाजगजगत्याहितंपदयद्वादिदुस्तेऽमृतत्वमानु
शुः॥गायत्रेणप्रमिमोतऽअकर्मकेणसामत्रैष्टुभेनवाकं॥
वाकेनवाकंदिपदाचगुष्पदाक्षरेणामिमोतसप्तर्षीणाः॥ज
गतासिंधुर्दिव्यस्तभायदृशन्तरेस्तुयंयमपरयत्॥गायत्र

वा० स्त०

७

(४)

स्यसमिधास्तिस्रः आहुस्ततो मद्रापरिचिमेमदित्वा ॥
५ ॥ उपकृते सुदुग्धाधेनुमेतां सुदस्तोगोधुगतदोहदेनां ॥
श्रेष्ठं सर्वं सविता साविषन्नो भीधो घर्मस्तदुषु प्रवोचं ॥ हिं
कृण्वती वसुपत्नी वसुनां वत्समिच्छती मनसाभ्यागात् ॥ हुं
हामश्विभ्यां पयोऽश्वयो यं सावधती मद्रते सौभगा यो ॥ गो
रमी मेदनुवत्समिषंतं मूर्धानं हि दुः कृणोन्मातवाऽउ ॥ स्तु
क्काणं घर्ममामिवावशानामिमातिमायुं पयस्ते पयोभिः ॥
अयं सारं क्लेयेन गौरमीहतामिमातिमा मुंध्वसना
वधिश्चिता ॥ सा चोत्तमिर्निहिचकार मत्यविद्युद्भवं

७

(8A)

नी प्रातिवद्विमौ शत ॥ अनुच्छये नुरगा तुजा वमेजध
वं मध्यऽ आपस्त्यानां ॥ जीवो मृतस्य चरति स्वधाभि
रमत्यो मित्येनास योनिः ॥ ६ ॥ अपश्यं गोपामनिपद्य
मानमाचपराचपथि मिश्रं तं ॥ ससध्रीचीः सविष्
ची वसानऽ आवरी वातं भुवने ध्वं तः ॥ यइं वकारन सो
अस्य वेद यइं ददृश हिरा गे नुत समात् ॥ समातुर्यो नाप
रिवीतोऽ अंतर्बहु प्रजा ननु तिमा विवेरा ॥ द्यौर्मै पि
ता जनितानां निरुबंधु मे माना एथि की मदीयं ॥ उता
नयोश्चम्बोऽयो निरुत रत्रापिता दुहितुर्गम माधात् ॥

वा०सू०

(१)

पृच्छामित्वा परमं तं पृथिव्याः पृच्छामि यत्र भुवनस्य ना
मिः ॥ पृच्छामित्वा वृक्षोऽश्वस्य रेतः पृच्छामि वाक्
परमं व्योम ॥ इयं वै दिः परोऽन्तः पृथिव्याऽअयं
यज्ञो भुवनस्य नामिः ॥ अयं सोमो वृक्षोऽश्वस्य
रेतो ब्रह्माय वाक् परमं व्योम ॥ ७ ॥ सप्ताधगभा
भुवनस्य रेतो वृक्षोऽश्वस्य रेतो वृक्षोऽश्वस्य रेतो
त्रयोऽतिमिर्मनसा तो वपश्चितः परिभुवः परिभवं
ति विश्वतः ॥ न विजानामि यदि वेदे मास्मि निण्यः
सन्नेधो मनसा च रामि ॥ यदा मागन्प्रथमजाः

(9A)

कृतस्यादिद्वचोऽअश्रुवेभागमस्याः॥ अपाऽप्रा
द्वेतिस्वधयागृहीतो मर्त्यो मर्त्येनासयोनिः॥ तोराश्वं
ताविष्वाचीनावियंतान्यऽन्यं चिक्युर्न निचिक्यु
रन्यं॥ रुचोऽअक्षरेपरमेव्यो मन्योस्मिंदेवाऽअ
धिविश्वेनिषेदुः॥ यस्तन्नवेदकिमृचाकारि
ष्यतियऽइतद्विदुस्तद्वेदसमासते॥ सूयव
साद्भवावतोदिभूयाऽअथोवयंभगवतःस्मा
म॥ आधितृणमघ्नाविश्वदानीपिवशुध

वा०स्त०

९

(१०)

मुदकमाचरती ॥ ८ ॥ ॥ गोमांसीमिमय
सलिलानितक्षत्येकपदीद्विपदीसाचतुष्प
दी ॥ अष्टापदीनवपदीवभुवुषासदस्राक्ष
रापरमेव्योमन ॥ तस्याः समुद्राऽअधिके
क्षरंतितेनजीवन्ति प्रादिवाश्चित्स्रः ॥ ततः
क्षरत्यक्षरंतद्विश्वमुपजीवति ॥ राकमयं
धूममारादपर्यं विश्वक्तापरऽएतावरेण ॥

९

(10A)

उक्षाणं एश्मि पञ्चतवीरास्तानि धर्माणि प्र
थमान्यासन् ॥ त्रयः के शिनः ३ रुतुथा विचक्ष
ते संवत्सरे वपतः ३ एकः ३ एषां ॥ विश्वमेकोऽऽ
मि चष्टे राची मि धर्माः ३ तरे कस्य दृष्टे न रूपं ॥
चत्वारि वाक्य परिमिता पदानि तानि विदुर्ब्रा
ह्मणा ये मनो विषाः ॥ गुह्यं त्रीणि न हिताने ग
यंति तुरीयं वाचो मनुष्या वदन्ति ॥ इदं मि

वा०सू०

७

(11)

त्रैवरुणमाग्निमादुरथोदव्यः ससुपणेगि
रुत्मान्॥ एकं सदि प्राव कुधावदं त्यग्निं यमं मा
तरिश्चानमादुः॥ १॥ कृष्णं नित्या नंदरयः
सुपणाडि अपो वसाना देवमुत्पतति॥ तः
आवृत्तन्सदना दृतस्यादि दृतेन एथ
वीर्युद्यते॥ द्वादशाप्रथयश्च क्रमे कंत्राणि

(11A)

पा

नभ्यानि कऽउतश्चिकेत ॥ तस्मिन्साकं त्रिंश
तानत्रांकवोपिताः षष्टिर्न चलाचलासः ॥ य
स्तेस्तनः शत्रायामयोभूयेनैपुष्पासिवा
र्याणि ॥ योरुत्तधावसुविद्यः सुदत्रः सरस्व
तितमिदधातवेकः ॥ यज्ञेनयज्ञमयजंतदे
वास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् ॥ ते ह

विश्वा

वा० सू०

३३

(१२)

नाकं महिमानः सचंतयत्र पूर्वसाध्याः संति दे
वाः ॥ समानमेतदुदकमुच्चैत्यवचाहमिः ॥ भू
मिं पृथग्याजिन्वन्ति दिवं जिन्वत्यग्नयः ॥ दिव्यं सु
पुण्यं वायुसंभृदंतमुपागमं दर्शितमोषधानां ॥
अभीपतो दृष्टिभिस्तपयन्तं सरस्वंतमवसे
जो ह्वीमि ॥ १० ॥ ॥ इति वामनसूक्तसमाप्तः ॥

३३

(12A)

राके १७४७ पाथि विनामसंवत्सरे मार्गशी
षष्ठि प्रतिपदायां इदौ तादृशजोगकेकरइ
त्युपनामक यज्ञेश्वरात्मजमहादेवेन लिखितं
इदं पुस्तकं कर्णे इत्युपनामो रामाजी महा
देवस्य ॥ ॐ ॥ श्री हरी हर प्रसन्न ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥
ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥

(13)

॥ इति पंचस्काने समाप्तः ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com